

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland

Nr 4 - desember 2021- 62. årgang

God advents- og juletid

Foto: Ove Larsen

Gud som er nær

Biskopens julehilsen

Ikke filosofenes Gud – men Gud som er nær!

Den kjente naturvitenskapsmannen og kristne filosofen Pascal skriver i sin dagbok om en hendelse som fikk stor betydning for han.

I nådens år 1654.

Mandag 23 november, den hellige pave og martyr Clemens og andre martyrs fest.

Fra omtrent halv elleve aften til omtrent en halv time etter midnatt.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud. Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred. Jesu-Kristi Gud.

Din Gud skal være min Gud (Ruth 1,16)

Hva var det Pascal oppdaget? Han oppdaget den store forskjellen det er på en gud som bare er inne i hodet til mennesker, og på Abrahams, Isaks og Jakobs Gud som kommer inn i vår verden. Julenatt kommer Gud så nært at vi kan se Gud. Ta på han, høre stemmen, ja, se hvordan Gud er. Vi så en sårbar Gud, overlatt i menneskenes hender og omsorg. Julen er det sterkeste beviset på at vi ikke tror på en gud som bare er inne i hodene til filosofene og de lærde. «Ordet ble menneske, og vi så Hans herlighet,» skriver Johannes.

Det var også en annen viktig opp-

dagelse Pascal gjorde. Det stopper ikke med at Gud kommer nær, det handler også om en relasjon mellom Gud og oss. «Din Gud skal være min Gud.» Gud ble menneske for å nå helt inn til oss. Gjennom dåpen og troen på Jesus blir dette en virkelighet.

«Alle som tok imot ham gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.» (Joh 1)

Da Pascal døde, fant de en lapp sydd inn i frakken hans. Her hadde han sydd inn det som var aller viktigst i livet. På den lappen stod ikke de viktigste formulene han hadde oppdaget, men der stod

ordene han hadde skrevet ned etter opplevelsen.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud. Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred. Jesu-Kristi Gud.

Velsignet jul!

Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark

Min tro

Denne gang ved Håkon Broadhurst

Mitt liv var fylt av løgn. Overfor meg selv og andre. Jeg tillot dette mønsteret og jeg slapp som regel unna. Løgneren ble en del av meg. Jeg var som en slave av dette uheldige mønsteret. Utenfra så alt greit ut. Fasaden var intakt, men på innsiden kjente jeg at ting ikke var i orden. Noe manglet og jeg kunne ikke gå ordentlig videre før dette var på plass.

En tanke lød som en stemme inni meg: Sannheten skal sette deg fri!! Sannheten skal sette deg fri!! Dette virket skummelt og flaut. Hvordan skulle jeg gjøre det? Hvor skal jeg begynne, hva skal jeg si? Disse tingene foregikk på innsiden. I lang tid gikk jeg bare med dette uten å si noe til noen.

Til slutt valgte jeg å be en bønn. Det ble en kort bønn. Jeg sa: Gud dersom du fins og virkelig bryr deg, dersom ordene sannheten skal sette deg fri er fra deg, ja da må du vise meg.

Neste morgen valgte jeg å si de tingene jeg hadde skjult, først for min kone. Hun stormet ut. Alt føltes mørkt, og jeg ble fylt med frykt og usikkerhet. Alene satt jeg og tenkte hva gjør jeg nå. Etter kort tid fikk jeg mange spørsmål fra min kone via tekstmelding. Ut ifra hva hun skrev, kunne jeg merke sviket og sårheten som jeg hadde påført henne. Det gjorde vondt. Når spørsmålene fortsatte, var fristelsen så stor på å fortelle nye løgner, men jeg lot det vær. Sa ting som det var uten å lyve. Noen spørsmål

hadde jeg ikke svar på, og det sa jeg bare rett ut.

Kvelden kom, og jeg skulle reise 14 dager på jobb. Jeg var livredd for å miste alt jeg hadde. Men samtidig lettet for å endelig ha fortalt sannheten. Det var nesten som jeg ventet at Gud skulle gripe inn. Hvor er du Gud, hva skjer nå.

Så like før jeg skulle reise, sa min kone: Jeg tilgir deg. Jeg tilgir deg, og du skal vite at jeg aldri skal ta dette opp igjen eller bruke mot deg i en krangel.

Jeg ble veldig ydmyk. Tenkte er det mulig å få en så stor nåde etter det jeg har gjort? Dette ble så kraftfullt at jeg ikke klarte å holde tårene tilbake lengre. Det kan for noen kanskje virke svakt både å be om tilgivelse og tilgi andre. Men for meg ble min kone umistelig i dette øyeblikk. Jeg forsto at hun tilga meg fra sitt hjerte. Det var ekte!!! Og den kjærligheten ble større enn alle

omstendighetene. Hun klarte å tilgi og jeg klarte å ta imot.

Dette ble vendepunktet mitt: Jeg hadde startet på et nytt liv. Vårt ekteskap, ble sterkere og mer ekte. Kampene, oppturene og nedturene er der fremdeles, men nå er det på en helt annen måte.

Jesus viste meg at Guds ord er sant. At det bærer, at det er «hel ved», at det fungerer, at det er bunnsolid som fjell. Sannheten satte meg fri. Og sannheten er Jesus Kristus fra Nazareth

I tiden etter dette har jeg fått flere sannheter med på veien. Jeg har fått erfart at Gud er god, at Gud er rettferdig og at Gud er selve veien og livet. Jeg forstår veldig godt de som ikke kjenner Gud slik, men det er jo nettopp fordi de ikke kjenner Han.

Fadervår begynner med å si Far. Jeg har blitt vist at jeg har en Far i himmelen som ser meg. Han skal vende fedrene sine hjerter mot barna og barnas hjerte mot fedrene. Dette starter med tilgivelse. Velg å tilgi i dag, valg å be Jesus eller din neste om tilgivelse i dag. Velg å tilgi fra hjertet, bare da er det ekte og sant. Løftet om at Jesus skal sette deg fri blir i denne handlingen ditt!!

"Han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre"

Malaki 4:6 NB

Stikk innom

Vi ønsker å gi deg et nytt tilbud på menighetssenteret. Et lavterskeltilbud! Det eneste som kreves av deg er at du har lyst til å treffe andre og at du finner vei- en opp trappen og videre inn til venstre, her er «Salongen». **Fra kl.12.00 mandager** framover vil vi ha åpne dører og ønske deg velkommen innom. Dette kom i gang da noen damer uttrykte ønske om et sted å samles. Noen nevnte strikking, andre tenkte bare å kunne stikke innom for en liten prat. Vi ser hva som skjer. Blir det behov for det, er det mulig også ha åpent litt på kveldstid. Her er alle velkommen. Stikk innom! «Velkommen i fellesskapet».

Julekonsert med Schola Vocalis i Kvinesdal kirke

Fredag 19. desember kl 19 blir det konsert i Kvinesdal kirke med **Schola Vocalis** med sin dirigent Arne Stakkeland. Earling Nikolaysen er pianist. Dette er første konserten etter et lengre koronaopphold. På reportuaret er det kvartetter, solosang og korsang.

Sang- og musikk møter

Kvinesdal menighet planlegger tre sang- og musikk møter til våren. 24. febr kommer Jan Robert Madsen. 28. april Vidar Brautaset og Anita Kristiansen Torsdag 30. juni er det konsert under utvandrer- festivalen.

GTM-møte på Kvinlog

Hanne Gallatin fra Kvinlog startet for en del år siden organisasjonen GTM - Gospel through music i USA. De sender ut evangeliseringsteam med musikere og sangere på misjonsturneer i mange ulike land. På Kvinlog bedehus **søndag 9. januar kl 19** vil hun fortelle om GTM.

Kveldsbøn i Fjotland kyrkje

Nokre onsdagskvelder er det kveldsbøn i Fjotland kyrkje kl 20. Det er musikk i kyrkja frå kl 19:45. Velkomen til Fjotland: 19. januar, 16. februar, 16. mars, 20. april, 18. mai og 15. juni.

Vi over 60

Det er planlagt tre flotte tirsdagskvelder for «Vi over 60» fram til påske. Dette er et samarbeid mellom Kvinesdal menighet og Kirken i Dalen.

- 04.januar: Odd Stakkeland har tema: «Svalbard – frå koldrift til forskning og

turisme».

- 01.februar: Rune Sindland forteller om Svindland Pølsefabrikk
- 01.mars: Gunn Elvebakk er hovedgjest.

1000-års jubileum

Våren 2022 blir det stor markering av Kvinesdal 1000-år som kirkested. Jubileet skulle gått av stabelen våren 2020. Vi kommer tilbake med mer om jubileet i Treklang nr 1/2022. Merk dere allerede nå **historisk middag på Utsikten 22. april og seminar 23. april**. Feiringen munner ut i en **jubileumsgudstjeneste med biskop Stein Reinertsen 5. juni**.

Tekstlesere/klokkere og kirkeverter

Kvinesdal menighet har lyst til å få med flere som tekstlesere/klokkere og kirkeverter. Ta gjerne kontakt med Gunn Elvebakk om du har tips eller lyst til å bidra.

Lunsjbønn i Kvinesdal kirke

Hver torsdag kl 11.50 er det en enkel formiddagsbønn i Kvinesdal kirke. Kirken er åpen fra 11:40 for lyttening, bønn og stillhet. Lunsjbønnen inneholder en salme, lesning fra Salmenes bok, tekstlesing og tid for stillhet og bønn.

Bli fast giver

Arbeidet i menighetene i Kvinesdal drives i hovedsak ved frivillige gaver. Både Menighetssenteret i Kvinesdal og «Huset» på Feda er avhengige av gaver til renter, avdrag og drift. Menighetene har også påtatt seg et økonomisk ansvar på kr. 186.000 til diakoniarbeidet.

Kan du tenke deg å bli fast giver med månedlige trekk? Send SMS til 41457584 eller e-post til post@kvinesdal.kirken.no eller sende inn slippen nedenfor. Da tar vi kontakt.

Årlige gaver over kr. 500 gir skattefradrag.

Jeg vil bli kontaktet for faste gaver til:

Menighetssenteret i Kvinesdal
«HUSET» på Feda
Diakoniarbeidet

Navn:

Adresse:

Telefon:

Sendes Kvinesdal kirkekontor, Nesgt. 12, 4480 Kvinesdal

En sang jeg er glad i

Ida Marie Meland Eikebrok

Når jeg tenker på ordet «sang», så er alltid det neste ordet «korps» i min verden. For sånn blir det vel etter 15 år i korps, og påfølgende 10 år som korpsdirigent.

Når jeg da i høstmørket skal velge en sang jeg er glad i, så må det være en julesang, gjerne en vi har spilt i korpsset. Og i dem er det mange fine å velge blant! Når vi går inn i mørketiden vi er i nå, gjelder det å holde fokus på de viktige tingene, uansett hvem vi er, og hva vi tror på. Og det syns jeg «Nordnorsk julesalme» bidrar til.

Spesielt nå, høsten 2021, hvor en pandemi snart er bak oss, og vi er i igjen skal restarte samfunnet, så er det lett at man går tilbake til en hverdag og rytme slik det var før nedstengning. Mange på min alder, i startfasen på livet med jobb og familie med mye som skjer, har nok kjent på at unntakstilstanden også har tvunget oss til å reflektere over tempo og aktiviteter i hverdagen. Det har jeg kjent og tenkt mye på. Hva skal jeg bruke tiden og dagene min på, og hva gir meg

energi og overskudd i hverdagen?

Senke skuldrene, og ta vare på de viktige tingene rundt deg som får deg til å finne hvilepuls. For meg er det ingen førjulstid og jul uten: Julespilling med korpsset, rullepølsa som mamma og mor lager hvert år, tid med de jeg er glad i, julefilmer på tv, lysene vi henger opp, frisk luft, og snø (hvis vi er så heldige). Det fine med mine «viktige ting», er at dette er ikke kostbare ting, eller ting som skiller meg fra andre mennesker, uansett hvor man kommer fra.

Oppsummert: musikk, nærhet og lys. Vi vet at også rundt oss i nærmiljøet i Kvinesdal og på Feda, er det folk som har det vanskelig på ulikt vis. Og sangen minner hvert fall meg på, at det skal ikke så mye til for å strekke ut en hånd, og vise medmenneskelighet. Det trenger heller ikke være så avansert! Så se deg gjerne en ekstra gang rundt, når vi nå går inn i adventstiden. Kanskje er det noen som trenger akkurat deg?

God adventstid til alle. Håper du får anledning til å nyte litt korps julemusikk

eller annen fin musikk «i denne søde juletid», det skal jeg!

Hilsen Ida Marie Meland Eikebrok,
Feda.
(Dirigent Feda Skolekorps)

Nordnorsk julesalme

*Velsigna du dag over fjordan.
Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan
om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille Du gav oss
den dagen Du fløtta oss hit.
Så vi kjenne Du aldri vil la oss
forkomme i armod og slit*

*Vi levde med hua i handa,
men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visselig sanna:
vi e hardhaussa vi som du
Nu har vi den hardaste ria,
vi slit med å kave oss frem
mot lyset og adventsti'a,
d'e langt sør tel Betlehem.*

*Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord.
Du ser oss i mørketidslandet.
Du signe med evige ord
husan og fjellet og vannet
og folket som leve her nord
(Trygve Hoff, tekst og melodi)*

Bestefars siste reise

Tekst: Merete Breimoen, foto: Privat.

**Vi er på besøk hos Elisabeth Tac-
koor i anledning hennes første
bok: En helt spesiell barnebok,
som omhandler livet og døden.
Boken er et godt utgangspunkt
for foreldre, besteforeldre og
andre voksne i samtale med sine
små – om nettopp døden.**

Elisabeth: «Winston døde plutselig og uventet 27. januar 2016, 75 år gammel. Jeg hadde fått innkalling til operasjon på sykehuset 28. januar, men fikk telefon fra kirurgen 3 dager før at de ville operere meg 26. januar. På oppvåkningsavdelingen etter inngrepet lå jeg i flere timer med grusomme smerter som gjorde at jeg ikke fikk ringt hjem før langt utpå kvelden. Winston hadde det bra, og var glad for at operasjonen var over. Dagen etter fikk hverken barna mine eller jeg kontakt med Winston. Etter noen timer ba vi naboer om hjelp til å sjekke om alt var ok hjemme. Da fant de Winston i sengen. Han hadde sovnet inn.

Døden kom brutalt. Det var vår eldste datter som måtte ringe meg for å fortelle at Winston var død.»

Winston og Elisabeth fikk to døtre: Miriam og Nadja, og har en svigersønn og tre skjønne barnebarn - og jeg kan ikke la være å legge merke til hvordan Winston fremdeles er «til stede» på så mange måter hjemme i den hyggelige stuen. Det er lett å prate om ham, minnes ham, snakke om smerte og savn.

Elisabeth: «Tiden rett etter Winstons

død ble av gode grunner uoversiktlig for meg pga immobilitet. Men jeg vil gjerne løfte fram betydningen av de gode samtalene med Kenneth Trælshøj og sokneprest Skiftun før begravelsen.

Etter begravelsen ringte daværende diakon Lene Lovise Holgersen, og spurte om hun kunne besøke meg. Det ble flere besøk utover året, helt til hun sluttet som diakon. Våre samtaler betydde mye for meg.

Jeg har vokst opp i et kristent hjem, og har bevart troen på Gud og Jesus gjennom livet. I Salomos Ordspråk 30,5 i Bibelen fant jeg ordet som gav meg håp

og trøst videre i livet: «Hvert ord fra Gud er renset. Han er et skjold for dem som tar sin tilflukt til ham.»

Mens Elisabeth forteller, kommer det tydelig frem at hun har arbeidet hardt for å finne fotfeste i sorgen og hvor mye troen på Gud har betydd. Det er rørende å høre om en liten familie som står så tett sammen i sorgen.

Jeg spør Elisabeth hvordan alt dette har kunne ført fram til den flotte boken jeg har foran meg.

Elisabeth: «Da barnebarna mine om til begravelsen, hadde de mange spørs-

mål som de ønsket svar på. I mai 2016 begynte jeg å skrive ned alle spørsmålene barnebarna hadde, og svarene vi etter hvert kom fram til sammen. Jeg leste dette høyt for den eldste som da var 7 år, og opplevde at han tok det til seg.

Etter samtalen med barnebarna visste jeg at jeg måtte skrive en barnebok

for mine barnebarn, men også for alle andre barn og voksne som lette etter håp og trøst i sorgen.

Jeg spurte flere om råd, bearbeidet manuskriptet i flere år, samtidig som jeg lette etter noen som kunne lage tegninger til historien. Hjelpen kom fra Media Forlag. Jeg sendte over bilder av bestefar med barnebarnet på fanget, og to bilder fra begravelsen i Kvinesdal kirke. Forlaget fikk en ung kunstner til å lage noen flotte illustrasjoner til boken. Jeg er så glad for at hun har klart å formidle historien i boken gjennom tegningene sine.

Bokmøslaget er laget av sønnen til tantebarnet mitt.»

Jeg blir veldig rørt av å lytte til en slik bestemor, og høre om de samtalene hun har med alle sine barnebarn.

Winston var ofte å se på sine gåturer fra Hamrebakken til Liknes og tilbake igjen. Alltid med et smil og et godt blikk til oss andre. «Kvinesdal er et godt sted å bo,» sa han ofte.

Winston flyttet fra Trinidad til London i 1961 for å studere og jobbe der. Da Elisabeth flyttet til London i 1970 for å studere språk, ble hun kjent med Winston som hun traff i Kensington Temple, en aktiv kirke for innvandrere. to år senere giftet de seg i Sandefjord. Samme året flyttet de tilbake til London og videre til Trinidad, før de kom tilbake til Norge.

Elisabeth flyttet fra Sandefjord til Kvinesdal i 1967, og arbeidet 3 år i Troens Bevis. Nå fikk hun tilbud om å komme tilbake til Troens Bevis, Sarons Dal, og kom med familien til Kvinesdal i september 1978.

Det var ikke lett for Winston å få jobb i Kvinesdal. Men han tok med glede imot tilbud om jobb på Tønnefabrikken på Drangeid. Da han i april 1980 fikk tilbud fra Tinfos om å bli smørrer i mekaniker-avdelingen, takket han ja med en gang. Han ble godt mottatt av "gjengen", og trivdes på Tinfos fra første dag. Etter hvert tok han fagbrev som mekaniker på kveldstid, og jobbet som mekaniker på Tinfos til han gikk av med AFP.

Elisabeth: «Jeg ønsker med boken å hedre minnet om Winston, takke våre vakre døtre og barnebarn for et rikt og godt liv – og hele tiden formidle troen på Gud.

Jeg håper boken kan være til hjelp for mange. Den selges på Kvinesdal Libris og på www.mediaforlag.no. Den er også lagt ut på Bokbasen, hvor alle landets bokhandlere og bibliotek kan finne boken.»

Takk, Elisabeth, for å omsette din sorg til hjelp for andre – og for din åpenhet!

Egeland Familiegård

Av Åse Paulsen Skiftun

«Ta vare på kvarandre - og spele kvarandre gode»

Orda kjem frå Harald og Gunhild Egeland ute på Egelandssletta. Treklang har avlagt Egeland familiegård eit besøk for å få vite litt meir om kva haldningar og verdiar som ligg i botnen for gardsarbeidet deira.

Overtok tidleg

Harald tok over garden etter agonom-utdanninga i Lyngdal berre 19 år gamal, fortel han. Far min møtte eigarskiftet med glede og god oppbacking, då kunne han bruke tida på å køyre buss i tillegg til at vi fekk god hjelp. Eg starta med å byggje ny driftsbygning med lausdrift, slik dei anbefalte då. Eg var ung og ny, men var møtt svært positivt både av far min, folka på landsbrukskontoret og frå eldre bønder.

Konsulenten: Martin Fjeld

Støtta vi fekk frå Martin Fjeld var heilt uvurderleg, presiserer han. Det utvikla seg til eit venskap som varte heile livet fram til Martin døyde frå nokre år sida. Vi hadde samarbeid på mange plan, og Martin var ein raus, klok rådgjevar. Om søndagane kom han glidande i bilen inn i på tunet, rulla ned vindauga som vende mot verandaen der vi sat og drakk kaffi og spurde etter korleis ting gjekk. Vi kalla han berre konsulenten, ler Gunhild. Han var med oss på heile denne «reisa vår», som er namnet deira på livet på Ytre Egeland.

Kaffikos på verandaen hos Gunhild og Harald Egeland.

Gunhild - frå barnehage til innovativt gardsdrift

Gunhild fortel at ho kom og frå gard – i Gyland. Ho var likevel slett ikkje sikker på at ho hadde lyst å drive gard. Ho tok førskulelærer-utdanning og kom til Kvinesdal som barnehagelærer. Korleis ho møtte Harald etter kvart, ville vi ikkje spørje og grave om, men eit par vart dei. Harald dreiv gard medan Gunhild fortsette arbeidet sitt i barnehagen. Men ettersom borna vaks opp vart kvardagen for travel, og Gunhild måtte gjere eit val: Det vart gardsdrift og gardsbutikk etter kvart.

Dei starta med mjølkekyr, det var travle dagar og ikkje mindre travelt da

dei begynte med jordbær som tilleggsnæring. Etterkvart kom det stadig fleire produkt – alt trong stell og logistikk. Harald fortel at han heile tida har fått god støtte i Bondelaget og folka der. Dei som var i Bondelaget då eg begynte, seier Harald, hadde ein god berekraftig filosofi: «Ta vare på kvarandre og forvalt den jorda du har». Det kan bli dyrt å måtte leige for mykje. Driftskonseptet deira var å utnytte det området dei åtte på best mogleg måte. Harald blir ivrig og snakkar om dette i motsetnad til EU sitt industrilandbruk.

"Møtte veggen"

Likevel fortel Harald, at han vart

Harald i full sving med bilen til Egeland Familiegård.

meir og meir overarbeida. Å drive med mjølkeproduksjon er arbeidskrevjande, og så begynte eg med ulike andre jobbar i tillegg. «Eg møtte veggen», seier han. Men takk vere god profesjonell hjelp, kom eg meg att. Vi fann ut at 35 år med mjølkekyr var nok. Vi måtte drive berekraftig – og for helsa vår.

Gunhild og Harald har sjølv to barn som nå er på same alder som han når han overtok. Treklang spør om desse nå står klar til å overta. Nei, seier Gunhild, ingen står i kø til å gjere det – og det er viktig at ungane kan velje sjølv. Vi kjenner at nå planlegg vi drifta slik vi makter det i åra framover.

Vi skal leve dagen i dag og ikkje bekymre oss.

Nye produkt og samarbeid.

Jordbæra var starten på ein ny epoke som nå- mange år etter - har enda opp med mange nye produkt og ein moderne koseleg gardsbutikk. Dei har og hatt leigd hjelp om somrane etter at dei

starta med jordbær.

Det er viktig for oss å samarbeide med andre produsentar av ulike produkt, presiserer gardsfolket. Vi har eit svært nært samarbeid med Åsen gard og andre på Lista – og vi inviterer folk som lager ulike varer til å selje dei gjenom oss. Vi meiner det er viktig «å gjere kvarande gode»- samarbeide og ikkje konkurrere. Eg var heldig å ha svært mange gode vegleiarar då eg starta, seier Harald. Nå kan eg få gjeve litt tilbake til folk som starter opp, det kjennes godt og rett. Å dele erfaringar skal vere gratis.

Gardsbutikk er topp!

Å drive gardsbutikk på eige tun er ei god løysing for oss, seier Gunhild. Eg ville følt at eg prakka varene våre på folk dersom vi stod på torget. Det har vore mykje arbeid å byggje han opp, men her kan folk kome inn og handle døgnet rundt. Dei ordnar seg sjølv med

kontantar og Vipps. Vi har aldri opplevd at noko er blitt borte. Vi vel å ha tillit til folk og det har vist seg å gå bra.

Tru er handling.

Før vi går, kan vi ikkje halde oss, vi må spørje: «Vi veit at de trur og vi ser spor av trua dykkar i kvardagen dykkar, men de har ikkje snakka så mykje om sjølve trua i dag?

Dei ser på kvarandre – har vi ikkje det?

Vi ønsker å spegle det vi trur på i det vi gjer, i haldningane våre, i kvardagen. Det er vår tilnærming. Menneske er ulike; nokrekan stå på talarstolen, andre har praktiske oppgåver. Det er godt at det er slik!, avsluttar Gunhild.

Treklang ynskjer Harald og Gunhild lykke til vidare med berekraftig drift og nye idear!!

Jordbær frå Egeland Familiegård er eit velkjent varemerke.

I denne søte Juletid...

Av: Merete Breimoen

I 1732 skrev Brorson julesalmen: "I denne søde juletid tør man seg ret fornøje. Og bruge al sin kunst og flid Guds nåde at ophøje". For mange kvindøler er julen slettes ikke "søt" - heller en ekstra krevende tid – men det er hjelp å få, takket være *Sammen om nøden!*

Katrine Marie Edvardsen Moi er utdannet omsorgsarbeider og jobber som hovedtillitsvalgt i Fagforbunnet i kommunen. Hun bor på Breimoen med sin mann, Jan Aril og deres tre flotte barn: Ariel (12), Tøri og Torkel (10), hunden Carlos og katten Lussi.

Mange kvindøler har møtt Katrine i frivillig arbeid. Hun er en del av sanggruppen Kvinlogsjentene, og er ofte med som leder på ungdomskvelder, konfirmantleirer, barneleirer på Kvinatun og Barneplaknetene i Sarons Dal, for å nevne noe.

De siste årene har Katrine sammen med Irene Sandtorv frontet arbeidet med å nå ut til familier i Kvinesdal, som har det tungt økonomisk.

Det arbeides med stor diskresjon, og hjelpen formidles gjennom foreningen Sammen om nøden (SON)

Treklang: Hvordan startet SON her i Kvinesdal?

Katrine: «Det var Sindy Brandser, som kom med ideen etter inspirasjon fra et liknende arbeid i Sandnessjøen. Vi var en liten gruppe: Sindy, Amy Sandvand, Irene og jeg, som begynte å jobbe med dette, og julen 2018 var vi i gang.

Vi ville prøve å få til noe for sambygd-

Katrine Marie Edvardsen Moi bor på Breimoen med sin mann Jan Aril og deres tre barn Ariel 12, Tøri og Torkel 10 år.

ingene våre. Der er mange vi kan støtte med å sende hjelp ut til den fattige verden, men vi må ikke glemme våre egne rett rundt oss.

Vi samarbeider med ulike aktører og bidragsytere – her vil jeg spesielt fremheve Saniteten. Der er mange som ikke er klar over hvor mange som lever under trange kår i nærområdet.»

Treklang: Hvordan ble DU en del av det-

te arbeidet?

Katrine: «Jeg har i flere år bidratt i ulike sammenhenger med innsamlinger, både i inn- og utland. Jeg kjente Sindy, Amy og Irene fra koret Shimmer, og de visste godt om mitt engasjement. Så da begynte ballen å rulle.»

Treklang: Den søte juletid er ikke like søt for alle – hvad er det SON kan formidle – og arbeider dere hele året rundt?

Katrine: «Vårt hovedfokus er å bidra til familier som sliter med økonomiske utfordringer i høytiden. Vi vil lette dette med hjelp til gaver og julemat, slik at de daglige utfordringer ikke skal legge en demper på juletiden.

Da kan kanskje en regning bli lettere å betale, når du vet at dine bekymringer for å få råd til ordentlig julemat og gode julegaver til barna er tatt hånd om.

Vi er også aktive resten av året med månedlige matutdelinger, sommeraktiviteter for barnefamilier med mer.

Vi får stadig flere kontakter, og drømmen er et lokale med lager som kan romme klær/utstyr til trengende familier.

Jeg må nevne at Bua, Fritidskortet og Fra Meg til Deg er fantastiske bidrag i lokalsamfunnet slik at vi kan være «sammen om nøden».

Treklang: Kan du beskrive en situasjon eller hendelse, som har gjort ekstra sterkt inntrykk på deg?

Katrine: «Her kan jeg trekke frem masse. Gleden jeg kjenner på når vi møter positive butikksansatte som ikke nøler med å bistå oss. Velvillighet til å bidra og innsamlingsaksjoner. Men dagen hvor vi kjører ut gaver og mat er selvsagt en sterk dag. Det kan fort bli noen tårer når man ser lettelsen, gleden og takknemligheten i øynene til de som tar imot!»

Treklang: Hva er en god jul for deg?

Katrine: «Det er ikke helt lett å svare på ... Det er veldig fort gjort å svare god mat, tid med familien, julebakst, julemusikk. De tingene setter jeg selvsagt pris på. Men når jeg skal være mer konkret, så er en god jul for meg å gjøre de små ekstra tingene for noen andre, og selv bli

overrasket av små ting som betyr mye. Gleden når noen åpner en gave liten eller stor, tåren i øyekroken når Juleevangeliet leses av en ny generasjon i familien, julesangen som gir deg gåsehud, og ikke minst når vi blir minnet fra både liten og stor om hvorfor vi feirer jul. Så lite men likevel så stort.»

Treklang: Har du noen spesielle juleønsker for Kvinesdal?

Katrine: «Det som er viktig for meg å få frem i arbeid med frivillighet er at vi må **våge å være mer åpne**. Alle kan havne i vanskelige situasjoner, enten det er økonomisk, psykisk/fysisk helse, avhengighet, sorg, ensomhet med mer. Vi har selv erfart flere av disse tingene i vår familie, og det er nok der mye av engasjementet mitt ligger. Det er så lett å kritisere/dømme, men vi vet faktisk svært lite om hva som rører seg hos andre. Det er sambygdinger som gjør alt for å passe inn i det de tror er det «normale». Vi kan utad ikke se noe,

men det vi kanskje ikke ser er en slitt sofa, nesten tomt kjøleskap og utallige tårer for regninger som man ikke klarer å betale.

Husk at små ting for deg, kan bety en hel verden for andre!

Treklang takker hjertelig for en prat med mye stoff til ettertanke – og samtidig en STOR TAKK for det flotte arbeidet dere gjør i Sammen om nøden.

Vi tillater oss å minne om kontonummeret til Sammen om nøden her i bladet hvis noen lesere vil støtte. Det er **3080.31.15067 og gaven merkes med JUL.**

Vi slutter med ordene fra 1732 i den skjønnne gamle julesalmen af Brorson, som vi begynte med:

”I denne søde juletid tør man seg ret fornøje. Og bruge al sin kunst og flid Guds nåde at ophøje”.

Integrering

av Torgeir Holø, Vågå

Jeg kom til Braskereidfoss som femten-åring

jeg kjente ingen

jeg pratet rart

(Alle på Braskereidfoss synes folk fra Vågå prater rart).

Jeg ble integrert i løpet av ti sekunder – eller var det fem?

Fordi en som heter Arne sa:

VIL DU VÆRA MED?

Integreringsministeren spør aldri om det.

Integreringsministeren sier:

Hvem er du? Hvor kommer du fra?

Hva vil du her?

Det blir ikke integrering av slikt. Alle skjønner det.

Fire middagsinvitasjoner den første uka

Av Åse Paulsen Skiftun

Dag Arnulf Kvarstein – den nye soknepresten i Feda og Fjotland - kjenner seg godt mottatt i sin aller første prestejobb.

Da Treklang snakket med han etter 10 dager på jobb, hadde han allerede fått 4 invitasjoner til å spise middag hos ulike folk. Kvarstein forteller at han har kona, Anne, i Kristiansand. Hun jobber som jordmor i kommunehelsetjenesten og flytter derfor ikke med hit, men hun vil sørge for at han får damebesøk rett som det er.

- Jeg har fått en grei hybel hos organist Ådne Svalastog som jeg kjente fra før. Så vi vil nok pendle litt fram og tilbake, Anne og jeg, smiler «nypresten».

"Universalnordmann" og sørlending

Han kaller seg «universalnordmann» når noen spør hvor han kommer fra. Han skynder seg likevel å legge til at han nå opplever seg selv om sørlending.

Som sønn av prost Arnulf Kvarstein ble det mye flytting i oppveksten. Jeg starta på Rødøy på Nordlandskysten og flytta sørover, sier han. Av samme grunn har han også et forhold til Lyngdal. Der har han bodd to perioder. Første gang som ungdom da faren hans var prost der, andre gangen som journalist for Fædrelandsvennen på slutten av 80-tallet.

- Jeg har gått litt på søndagsskolen som barn, men ikke så mye. Derimot har jeg har sittet mye i kirkebenkene, forteller Dag.

Dag Kvarstein sammen med sin kone Anne.

Journalist framfor prest

Å bli prest var likevel ikke i synsfeltet hans da han var ung. Han ville gjerne gå medieveien og bli journalist og var innom både Gimlekollen Mediasenter, distriktshøgskolen i Volda og ærverdige Agder distriktshøgskole, før han etter hvert kunne kalle seg cand.mag.

- Jeg har jobbet både i ulike aviser, og i begge våre «store» TV-kanaler, sier han. I TV2 jobbet jeg med digitale nyheter. Det var rundt 2000-skiftet, så dette var helt i oppstarten med nyheter servert på slike media. Jeg har vært innom «konkurrenten» NRK også, nærmere bestemt NRK Hordaland på den tida – senere jobbet jeg også for NRK Sørlandet.

20 år i Bergensområdet

- Jeg bodde i Bergensområdet i 20 år, forteller Dag. Jeg hadde ulike jobber innen media, blant annet var jeg også innom avisen Dagen som journalist. Rundt årtusensskiftet skiftet jeg beite, jeg startet som konsulent i Bergen kirkelige fellesråd. I 10 år arbeidet jeg i fellesrådet i ulike stillinger, blant annet som daglig leder i menighet. Innimellom hadde jeg også journalistiske oppdrag på si.

Engasjert i Korsvei-bevegelsen

Kvarstein forteller at han ble med i Korsvei-bevegelsen i 2005. Han engasjerte seg her, var blant annet redaktør for tidsskriftet Korsvei i fem år. Et tidsskift Korsvei gav ut fram til 2017.

Dag Kvarstein ble innsatt som sokneprest i Fjotland kyrkje 7. november av prost Geirulf Grødem. (Foto: Judith Kvelland Rogstad)

- Stiftelsen Korsvei har gitt – og gir meg mye, sier Kvarstein med glød i stemmen. Her møtte jeg forresten også organisten i Feda og Fjotland, han var engasjert i samme bevegelse – og vi har hatt kontakt siden. Det skjedde noe med meg her; tros-livet mitt ble utfordra og jeg fikk noe som jeg betegner som et «kall». Kallet var todelt. Ytre sett så jeg at det var prestemangel, og i mitt indre kjente jeg at jeg hadde noe å formidle. Jeg var jo vant til å formulere meg og dette er en viktig del av å være prest.

Valgte Feda og Fjotland?

- Jeg tok praktikum på MF og 21. november skal jeg ordineres i Hånes kirke i Kristiansand. Jeg gleder meg spesielt over at mine to voksne barn og min gamle far skal få være til stede! (Dette er jo for lengst historie, når dette leses.)

- Men hvorfor akkurat Feda og Fjotland, Dag, det er da virkelig mange ledige prestestillinger?

- Jeg tror nok ikke det ville blitt så lett for meg som nyutdannet å få en stilling i Kristiansand. Jeg er heller ikke spesielt

Til høyre: Dag Kvarstein og kirkeverge Per Øistein Rogstad studerer en bibel fra 1550 som hører hjemme i Fjotland kyrkje. (Foto: Åse Paulsen Skiftun)

urban av meg, så da løfta jeg blikket litt. Lyngdal – dalføret med elva midt i mellom to dalsider har jeg alltid hatt et godt forhold til. Kvinesdal likner litt på det og folka har noe av samme lynnet. Dessuten er Feda et nydelig sted ved kysten og jeg gleder meg til å bli kjent med Fjotland, så ja: Nå er jeg her!

Fakta om Korsvei

Korsvei-bevegelsen er en kristen, tverrkirkelig bevegelse. Bevegelsen ble til i 1984, da en gruppe mennesker med røtter i Den norske kirke tok initiativet.

De ønsket et fellesskap som ville tolke den kristne troen inn i vår moderne tid. Siden har det blitt arrangert en rekke Korsvei-festivaler og -seminarer rundt om i Norge.

Bevegelsen har fire veivisere:

- Søke Jesus Kristus
- Bygge fellesskap
- Leve enklere
- Fremme rettferdighet

FLUSS = friluftssøndagsskolen

Høstsola har for lengst brutt seg gjennom det spredte skylaget over Øyesletta idet Andreas Øksendal og Kjell André Hjelleset (bildet) ønsker store og små velkommen til FLUSS.

I dag befinner de seg ved gamle Øye skole, og kalenderen viser at det er siste dag i oktober. Selv om værmeldingen hadde varslet om regn i store mengder denne formiddagen var det lite som minnet om grått høstvær idet klokka slo 11. «Vi er heldige og har fått Fluss-vær i dag også», smiler Andreas og presenter dagens tema: Vann.

Ved siden av de to engasjerte søndagskolelederne er det for anledningen laget to brønner bestående av bildekk. Etter å ha testet den ene brønnen og fisket opp et forfriskende glass vann til en veldig tørst Kjell André går Andreas i gang med dagens andakt. Rundt brønnen sitter nærmere 25 barn i sanden og følger med store øyne bildene som Andreas viser dem. De fremmøtte får høre om den samaritanske kvinnens møte med Jesus ved brønnen, og hvordan hun får oppleve hans kjærlighet og nåde til tross for hennes bakgrunn og status i samfunnet.

FLUSS står egentlig for Friluftssøndagsskole, og ideen rundt samlingene ble sådd for fire-fem år siden. Da fant noen engasjerte foreldre fant ut at den vanlige søndagsturen like gjerne kunne fylles med spennende aktiviteter og enkel forkynnelse som hele bygda kunne ha glede av. Prosjektet har fra dag én

vært et samarbeidsprosjekt mellom menighetene i bygda; Kvinesdal bedehus, Kirken i Dalen og Kvinesdal Menighet. Per dags dato er det tre team som ruller på ansvar for samlingene, som arrangeres annenhver søndag.

Målet med FLUSS er å skape et lavterskeltilbud til barn og voksne som kanskje ikke føler seg helt hjemme i et menighetslokale enda. Samlingene legges til egnede lokasjoner rundt omkring i bygda som for eksempel lekeplasser, barnehager eller andre uteområder. Filosofien er

enkel; minst mulig administrativt styr og mest mulig moro og kreativ forkynnelse av Jesus! Derfor er ikke søndagsskolen knyttet til noen organisasjon, og det finnes heller ingen medlemsliste eller offisielt styre. Det eneste man behøver for en vellykket samling er ei bålpanne, tørt ved, fyrstikker og en kreativ andakt på lur. Samholdet mellom de ulike menighetene står sterkt i FLUSS, og intensjonen er at mennesker som kommer på samlingene etter hvert skal få lyst til å finne sin «heim» i en av menighetene.

Andakten til Andreas og Kjell André er over, og røyken fra tørr bjørkeved fra bålpanna minner deltakerne om at det straks er mulighet for å grille medbrakte pølser og annet godt som kan legges på grillen. Men først informeres det om hvilke aktiviteter som barna kan more seg med utover dagen, og denne søndagen mangler det ikke på tilbud! Kjell André oppfordrer barna til å ta en titt oppi den ene brønnen, hvor de gjerne vil vise frem det aller fineste Gud har skapt. Barn og voksne stimler til, og blir overrasket når den dyrebare skatten i brønnen viser seg å være speilbilde av dem selv. Deretter venter både vannkrig med vannballonger, kreativ bøttekonkurranse og produksjon av hjemmelaget potetvann-turbin på både voksne og barn.

Smilene og engasjementet fra barn, foreldre og besteforeldre denne fine oktobersøndagen levner ingen tvil; FLUSS er definitivt kommet for å bli i bygda. Dersom flere ønsker å bli med er alle hjertelig velkomne. Det finnes en egen Facebook-side som kan følges, hvor info rundt hver samling legges ut.

Reparasjonsdag på Feda

Hvorfor kaste når man kan reparere? Plagg og gjenstander får lengre eller nytt liv ved hjelp av ferdigheter og fantasi. Det ble det mange eksempler på under Reparasjonsdagen som Grønn gruppe i Feda menighet arrangerte på Huset lørdag 23. oktober. Der fikk en reparert tøy, småelektrisk utsyr, sykler og slipt hageredskaper, sistnevnte sto Djoerd for. Kundene betalte 50 kr for reparasjon, kaffe og vafler og lodd til trekning. En god del folk var innom og

fikk fikset både det ene og det andre. Det var også mulighet til å kjøpe hjemmeproduisert såpe og vesker laget av brukte klær. På tampen av dagen ble det trukket en heldig vinner av hovedgevinsten «Reparasjonsboka», gitt av forfatter Ellen Marie Tesaker. «Vi er godt fornøyde med dagen», sier Bjørg Lohne Nygård, en av initiativtakerne. «Så håper vi at dette kan gjentas neste år.» Fordelene med gjenbruk og ombruk er mange. Foruten å drøye jordens ressurser og redusere utslipp til beste for kommende generasjoner, sparer vi penger og får brukt kreativiteten vår. Det kan faktisk være ganske artig, i alle fall når vi kan fikse ting i felleskap og lære av og hjelpe hverandre.

Grønn gruppe på Feda

Ismatullah og Zakia Khalili reparerte alt mulig av klær. Foto: Harold Dubbelboer.

Kvinesdalskonfirmantene 2021

Her er alle konfirmantene i Kvinesdal kirke 2021 samlet framme i kirken. Foto: René Nøkland, Kvina Fotosenter.

Første rekke fra venste: Sverre E Lied, Live Egeland, Agnes A. A. Moi, Sara M. Rosseland, Gunn Elvebakk.

Andre rekke: Aurora Gyland, Tomine H. Øysæd, Elise Haddeland, Ine Omland, Andrea N. Rannestad, Hedvig R. Kvinlog, Line Haddeland,

Amalie Kloster, Marie Røyseland.

Tredje rekke: Cathrine Aagedal, Vivian N. Pedersen, Marta Hermine Netland, Anne Lisbeth Vatland, Thea Malene Rafoss-Olsen, Synne C. Svendsen, Hedda M. Egeland, Imilie B. Netland, Ive Johanne Lund, Chris William S. Versland.

Fjerde rekke: Vilde Knutsen, Ingrid R. Frestad, Tomine Rafoss, Ada Treland, Moses Van Iian Thang Fambawl, Isak Gotheim, Kristina Homp-

land, Anne Madelen S. Egeland, Gerd Torunn Røiseland, Hanna Sofie Netland

Femte rekke: Daniel Johan Nilsen, Trym Sindland, Daniel Egenes, Andreas O. Hobbesland, Ole Christian Gotheim, Sander Reppen, Fredrik Jensen, Sander V. Hansen, Kim Magne S. Ingebretsen, Sven Magnus Sleire, Nikolai Haaland, Ole Edvin R. Eiesland, Anders Johan Egeland.

Konfirmantene i Fjotland og Feda

Fedakonfirmantene på bildet til høyre: Foran fra venstre: Eline Meland Træland, Linn Anett Svindland Nordhelle, Irmelin Margrete Liland. Midten: Arion Kvanvik Liland og Johan Stegemoen Rafoss. Bak: Sokneprest Sverre Elgvin Lied. Foto: Andy Syvertsen, Kvina Fotosenter.

Fjotlands konfirmanter under, fra venstre: Sokneprest Sverre Elgvin Lied, Ole Magnus Tønnessen Netland (konfirmert i Netlandsnes kapell), Mia Egaas, Mia Vatland Stakkeland, Sander Eikeland, Ina Cecilie Ågedal Eftestøl, Elvira Kvinlaug, Klara Kasin Seiler, Hans Magnus Lygre Hansen og Tom Elias Skadberg Risnes. Foto: Asbjørg Paulshus Lindeland.

"Kirkeskipet" i Kvinesdal kirke

Tekst: Leiv Gunnar Skiftun. Foto: Per Øistein Rogstad

Over midtgangen i veldig mange kirker henger det et skip. Slik er det også i kirkene i Kvinesdal, Feda og Fjotland. Mens skipa i Feda og Kvinesdal er gamle, så er båten i Fjotland en gave til kirka fra Tor og Astrid Spilling.

Skikken med å henge et skip i kirkene begynte å bli vanlig på kontinentet på 1400-tallet. Via Danmark kom den til Norge et par hundreår senere. Norges eldste kirkeskip er fra 1610 og henger i Mariakirken i Bergen. Mange er «votivskip», der folk i havsnød eller under sykdom har gitt løfte om en slik gave til menigheten sin. Særlig i kystbygdene henger det mange kirkeskip. Det finnes ingen opplysninger om bakgrunnen for den modellen som henger i Kvinesdal kirke eller for når den kom på plass. Siden den fører dansk flagg må det må ha vært før 1814.

Kirkeskipet i Kvinesdal er en fullrigger - en flott skute med mange detaljer. Den er rigget med full seilføring på tre store master. I baugen er det en gallionsfigur som forestiller en bekronet løve med hestelignende figurer på hver side. Båten har ikke mindre enn 30 kanoner, og er beredt til å gå ut i striden. Den kjente maleren Dominico Erdmann besøkte Kvinesdal i 1920, og tegnet en skisse av skipet. Han sier at skipet er «kort og godt en liten aabenbaring fra fortiden».

Et kirkeskip er imidlertid mer enn et dekorativt utsmykningsobjekt. Det er et bilde på menigheten på reise gjennom tiden. På denne reisen skal kirken ha det himmelske mål for øye. Derfor skal ski-

pets stavn alltid peke framover mot alteret, som er symbolet på Guds nærvær. I et bilde av interiøret i Kvinesdal kirke fra rundt år 1900 henger imidlertid skipet på tvers. Den som ikke kjenner symbolikken rundt kirkeskipa vil gjerne ønske å vise de fram som et kunstverk som kan beundres. Da blir de til et «anti-symbol» som sier at kirken er kommet ut av kurs. Heldigvis har vårt kirkeskip i dag justert kursen og peker fram mot alteret.

Allerede i oldkirken finner vi den tanken at fellesskapet av de troende er som et skip i opprørt hav. Da gir det mening å se at kirkeskipet i Kvinesdal er utstyrt med kanoner, idet fellesskapet skal beskytte den enkelte troende. Samtidig kjenner jeg kanonene som en utfordring: Altfor mange mennesker bærer på sår etter et møte med en dømmende og krigersk kirke.

Opp gjennom tidene er symbolikken rundt kirkeskipa blitt utbrodert. Den kirke som seiler gjennom verden har Kristus som styrmann, mens den enkelte disippel er matros. Masten er korset, ankeret er håpet, bønneren er ankertau og Guds trofasthet er ankergrunn. Den Hellige Ånd er vinden som på rett kurs driver skuta framover imot målet.

Skipsmodellen over midtgangen skal altså ikke bare være til pynt. Den vil gi oss noe å tenke på, og utfordrer oss til å «mønstre på» i et fellesskap som gir liv og håp. Det er vel verdt å ta skipet nærmere i øyensyn neste gang du er i kirken.

Serie om kirkeinventar

Treklang presenterer interessante gjenstander fra kirkene våre. Nr 2/2021 "Skriften på veggen" i Fjotland kyrkje, nr 3/2021 Alterlysestakene i Feda kirke.

BANKEN
Kvinesdal Sparebank

Betal strømprisen, 10 sekunder

Nyhet!
Ny og bedre mobilbank.

**Mindre bank
- mer tid**

Betal regninger med mobilbanken og få mer tid til å leke med barna. Last ned vår nye mobilbank. Like trygt - bare enklere bank.

En alliansebank i eika.

Vi støtter menighetsbladet

TREKLANG

Tlf 38 32 00 00
www.flekkefjordsparebank.no

Lister
begravelsesbyrå

*Vi er alltid tilgjengelige
når dere trenger vår hjelp*

**Vakttелефон
489 55 200**

Eilif Sandvand Galdal
91880109

Oddvard Galdal
95974136

www.listerbegravelse.no

Vår samarbeidspartner
Sørlands STEIN as
www.sorlandsstein.no
Gravmonumenter
nye steiner, omslippe,
navnetilføyelse, oppussing

LANDES
BEGRAVELSESBYRÅ

FLEKKEFJORD

**INGEN EIER
ANDRES SORG**

VAKTTELEFON HELE DØGNET:
900 98 006

WWW.LANDES.NO
BROGATEN 48, 4400 FLEKKEFJORD

 /LANDESBEGRAVELSESBYRÅ

Treland Begravelsesbyrå

Vi ordner alt i
forbindelse
med gravferd

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinedal
Tlf 383 50 700/95050700

Annonse i Treklang?

Ta kontakt for avtale.

E-post:
post@kvinesdal.kirken.no
eller telefon 38602008

Tanker fra stabburstrappa

Her på ettersommaren fekk vi vere med dotter vår og barna, for å sjå skulen der eldste barnebarnet vårt skulle begynne. Ute på skuleplassen sat ein gjeng med litt større barn og prata. Dei passa på å sjå ganske kule ut da vi kom rundt hjørnet. Barnebarnet vårt på snart seks kjende nok på at dette var HENNAR framtidige skule. Ho stod eit øyeblikk og såg på gjengen, så retta ho seg i ryggen, marsjerte bort til dei og spurte: Skal vi leike? Vil de vere med?

Eg kjende eg heldt pusten: Kva skjer nå? Vil ho få ein kraftig porsjon avvising

som starten på møtet med skulen? Ungane såg lenge på henne, så kasta dei eit blikk på vårt eldste barnebarn på 9 og svara: Ok, skal vi leike gøymse!

Vil du vere med? Eit spørsmål barn har mykje lettare for å stille enn vi vaksne. Ope og sårbart der og då nærmar dei seg kvarandre og snart er dei opptatt i leiken. Dei kjenner seg som «vener».

Når barna våre var små, var vi ofte på telttur om sommaren. Eg hugsar ein gong vi hadde ikkje meir enn fått satt opp teltet på den nye staden, så kom son vår springande:

Mamma, eg har fått 5 vener!!

Ein annan stad i dette bladet finn du diktet: Integrering. I Vågå på 50-60 talet, i følgje forfattaren, var nøkkelen til integrering nett denne setninga: «Vil du vere med?» Ikkje lange politiske utgjeringar eller kostbare prosjekter, meir eller mindre vellukka – berre dette enkle spørsmålet som mange barn er flinke på.

Vere med på kva? Det kan vere så forskjellig alt etter kva

vi driv på med sjølv eller treng hjelp til. La oss prøve denne setninga neste gong vi møter nye menneske!!

Helsing Åse

Kirkevergens hjørne

Våren 2022 feirer vi intet mindre enn 1000 år som kirkested i Kvinesdal. Høsten 2000 var det utgravinger under Kvinesdal kirke og der fant en spor etter en kirke datert til perioden 980-1060.

Opprinnelig hadde vi planlagt å feire Kvinesdal 1000 år som kirkested våren 2020, men dessverre måtte det utsettes på grunn av pandemien.

En komite er i gang på nytt med gode planer for jubileet. Det hele starter **helgen 22.-23. april** med historisk

seminar på Utsikten hotell. Fire foredragsholdere vil belyse perioden fra år 1000 og framover.

Lørdag 7. mai: Markering under Åmotsdagen og Konsert med Helene Bøksle i Kvinesdal kirke.

17. mai blir det kulturkveld med historisk sus på Kulturhuset.

Hovedmarkeringen blir pinsehelga 4.- og 5. juni. Lørdag er det en stor dag hvor barn og ungdom står i fokus. Det blir barnekorseminar med Ragnhild Hiis Ånestad.

På kvelden blir det felleskirkelig ungdomsarrangement på det nye bedehuset i Kvinesdal.

Søndag 5. juni - pinsedag - er det festgudstjeneste for hele familien med biskop Stein Reinertsen. Etter gudstjenesten fortsetter feiringen i Kvinaparken med grilling og mere til.

I løpet av jubileumstiden blir det også en utstilling ved Kvina kunstarlag og musikal-

ske innslag i sentrum.

Vi håper det blir en flott feiring for hele Kvinesdal fra nord til sør.

Per Øistein Rogstad

Sentertanker

Hva tenker du om at dagene nå blir kortere, og mørket etter hvert tar mer og mer plass i hverdagen din?

Svaret ditt avhenger selvfølgelig av flere ting. F.eks om du liker høsten, setter pris på litt mer ro i hverdagen enn hva den langt mer hektiske sommeren hadde å tilby.

Trolig har svaret også ha med din livssituasjon å gjøre. Kanskje føler du at selve livet kan være hakket verre enn hva sjøl den heftigste høststorm kan oppvise. Du opplever kanskje akkurat nå at livets stormkast er sterkere enn den kraften du har i deg til å mestre hverdagen. Da kan lange mørke kvelder være spesielt tunge å komme gjennom.

Og her står klisjeene klare: «Det er ikke hvordan du har det, men hvordan du tar det», «Du må bare akseptere situasjonen og gjøre det beste ut av den» er to av dem. Og vi har forskjellige måter å møte dette på, dette som holder på å «ta knekken» på oss. Du vet sjøl ganske mye om hva du trenger for å komme gjennom dagene og nettene.

Kan nevne gode venner, bønn, noen trenger kanskje hjelp fra lege, medisiner osv. Uansett hva du synes er best for

deg, så er det viktig å prøve og se på livet som et mysterium som skal leves, ikke et problem som skal løses.

Det er så viktig å ha øynene åpne for de små mysteriene som lyser i mørket, se dem og oppleve den. Ta vare på dem som små diamanter.

Sjøl når livet føles ganske så mørkt og tungt, så er det ikke håpløst. Her er det ikke snakk om lettvinte løsninger, men hardt arbeid, og hardt arbeide det kan lønne seg.

Jeg må legge til: Vi er alle forskjellige og det er så viktig å vise respekt og godhet i møte med våre medmennesker.

Torhild Meland

**Velkommen til
Sparebanken Sør
i Kvinesdal**

Nesgata 9

SPAREBANKEN SØR

Takk for støtten til Treklang

Berntsen Engros	38350145
Byggvell	38359090
Cirkle K Kvinesdal	38357040
Coop extra	38350911
Dekkservice Kvinesdal AS	38357042
Eramet	38357200
Floriss, Kvinesdal	38350340
Hunsbedt Bil AS	38357000
Hunsbedt Rør AS	38351601
Konsmos Fargehandel	38350234
Kvina Fotosenter	38350147
Kvinesdal Blomster	
& Hagesenter	38350555
Kvinesdal Legesenter	38357080
Bolli - hage, skog og verksted	38351700
MX Sport Kvinesdal	38350504
Netland & Sønner AS	38350272
Nico Mat	38350120
Nils Kloster AS	38358840
OTB Klima	90191848
Picasso Frisørsalaong	38355155
Reiersen Invest	41691116
Rema 1000 Kvinesdal	38359080
Smula Bakeriutvalg	38350910
Sofies Salong	38350110
Stolt Sea Farm Turbot Norway	38357400
Tonning & Egeland	
Kvinesdal AS	38350868
USA Experten OK Reiser	38350204
Åmot Bil AS	38350900
Åmot Klær AS	38350877

KOM TIL KIRKE

2. desember (torsdag)

16:30 Feda kirke

Adventsgudstjeneste med
Supertorsdag

5. desember

17:00 Fjotland kyrkje

Lysmesse.
Konfirmantpresentasjon
19:00 Kvinesdal kirke
Lysmesse.
Konfirmantpresentasjon

10. desember (fredag)

18:00 Netlandsnes kapell

Adventsamling.

11. desember (lørdag)

Kl 20:00 Kvinesdal kirke

Ungdomsgudstjeneste

12. desember

16:00 Kvinesdal kirke

Vi synger jula inn

19. desember

16:00 Fjotland kyrkje

Me syng jula inn

16:00 Feda kirke

Vi synger jula inn

24. desember

14:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste for små og
store

14:30 og 16:00 Kvinesdal

Gudstjeneste for store og
små.

16:00 Feda kirke

Gudstjeneste for store og
små.

25. desember

12:00 Kvinesdal kirke

Høytidsgudstjeneste

12:00 Fjotland kyrkje

Høgtidsgudsteneste

26. desember

11:00 Feda kirke

Høytidsgudstjeneste

11:00 Netlandsnes kapell

Høgtidsgudsteneste

31. desember

23:00 Feda kirke

Mldnattsgudstjeneste

23:00 Kvinesdal kirke

Mldnattsgudstjeneste

2021

9. januar

11:00 Feda kirke

Gudstjeneeste

17:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

16. januar

11:00 Fjotland kyrkje

Familiegudsteneste

19:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

23. januar

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

19:00 Feda kirke

Gudstjeneste

30. januar

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

11:00 Kirken i Dalen

(Sarons dal)

Fellesgudstjeneste

Lørdag 5. februar

20:00 Kvinesdal bedehus

Ungdomsgudsteneste

6. februar

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

11:00 Feda kirke

Familiegudstjeneste

13. februar

11:00 Fjotland kyrkje

Familiegudsteneste

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

17. februar (torsdag)

16:30 Feda kirke

Familiegudstjeneste

20. februar

11:00 Feda kirke

Gudstjeneste

17:00 Netlandsnes kapell

Gudsteneste

27. februar

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

17:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

2. mars

19:00 Feda kirke

Gudstjeneste

6. mars

11:00 Feda kirke

Gudstjeneste

19:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

13. mars

11:00 Kvinesdal kirke

Familiegudstjeneste

11:00 Fjotland kyrkje

Gudsteneste

20. mars

11:00 Kvinesdal kirke

Gudstjeneste

19:00 Feda kirke

Gudstjeneste

Livets gang

Døpte

KVINESDAL KIRKE

Pål Elias Vatland Ljosland
Emil Skaren
Sophia Egeland
Iben Senland-Hægeland
Severin Nedrejord Berntsen
Vilde Eftestøl
Maia Vårdal Eie
Linus Pedersen Svege
Melvin Svindland Bekke-
heien
Christoffer Risnes
Kristian Skjekkeland
Fredrik André Jakobsen-Log
Liam Kirkhus Falch (Bakke
kirke)

FEDA

Johannes Tønnessen
Leikvoll

FJOTLAND

Natalie Solli Lindefjeld
Luna Reiersen Aune

VIGDE

KVINESDAL

Eva Helén Olsen og Bård
Magnus Sødal
Anne Holum og Oddbjørn
Heiland

DØDE

KVINESDAL

Harald Vatland

Ann Marie Sleire
Inger Marie Breimoen
Bertha Konsmo
Reidun Edle Jensen
Gry Jorunn Egenes
Tom Sigvald Guse

FEDA

Grethe Lande
Mathias Rørvik

FJOTLAND

Jon Galdal
Asbjørn Andreas Høydal
Tønnes Elias Haddeland
Judith Pauline Krågeland

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland og Feda. Menighetsrådene er utgiver.

Redaksjon i Treklang:

Åse Paulsen Skiftun, Merete Breimoen og Per Øistein Rogstad (redaktør og layout)

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 60 20 08.

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

Bankkontoer

Menighetsbladet Treklang: 3080.20.86314

Kvinesdal Menighetssenter:

3080.30.42426

Kvinesdal menighet: 3080.30.36728

Feda Bedehus og Kirketun: 3030.33.96493

Feda menighet: 3000.27.23774

Fjotland kyrkjelyd: 3080.30.36736

Kirkekontoret i Kvinesdal

Tlf 38 60 20 08

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Nesgata 12, 4480 Kvinesdal

Ansatte

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584

Sokneprest Gunn Elvebakk 41571356

Sokneprest Dag Kvarstein 97566101

Diakon Frank Arne Hammerø 41047176

Adm. sekretær Turid Nedland 45631513

Konsulent Sylvi Vatland 45632339

Organist Ådne Svalastog

Organist Ilze Jaunzeme

Trosopplærer Cathrine Rafoss Aagedal

Kirketjener Merete Breimoen

Kirketjener Vigdis Tveit Dugan,

Kirketjener Tom John Versland

Kirkegårdsarbeider Djoerd van Kammen

Kirkegårdsarbeider Thor Henning Vatland

Menighetssenter, 38355882

Daglig leder Torhild Meland 97150861

Spennende tematorsdager til våren

Tematorsdagene på Huset på Feda, som legges til siste torsdager i vintermånedene, byr på svært mange ulike temaer.

Oppslutningen viser at dette tref-fer mange. Det gir både inspirasjon og ny innsikt og ikke minst et godt sosialt felleskap som beriker livet.

27. januar får vi besøk av immunolog Anne

Spurkland. Hun er profes-sor i medisin og forsker på ulike sider av vårt immun-forsvar. Hun ble et kjent ansikt under pandemien og har mye viktig å komme med. Hun kom nylig ut med en bok med tittelen «Frisk nok» hvor hun snakker svært forståelig om vanskelig ting. Hun snakker ikke om et sterkt immunforsvar, men et klokt - og vil utdype det på Tematorsdag.

I februar møtet som blir lagt til **3. mars (grunnet vinterferieuke) kom-mer tidligere biskop i Stavanger Ernst Baasland.** De som har hørt han, vet at han er en utrolig dyktig og innsiktsfull formidler. Han skal føre oss i tanker om det gode liv og spør om lykkefors-kningen og Bibelen kan gi oss svar.

31. mars kommer tidligere statsminister Erna Solberg og skal dele tanker om livet som toppoliti-ker og statsminister. Det blir svært spennende å høre fra henne som har vært så tett på landets store og små hendelser. Kanskje får vi litt innsikt i det som skjer bak fasadene og bak alle de avgjørelsene som vi blir vitne til og som betyr så mye for landet og for den enkelte.

Det er duket for spennende og viktige kvelder på Huset på Feda.

Kvinlogjentene i Fjotland kyrkje

Tekst: Per Øistein Rogstad. Foto: Agnar Klungland

Onsdag 22. desember synger Kvinlogjentene i Fjotland kyrkje. Dette har blitt en flott tradisjon i Fjotland. I 2017 og 2019 var kirka helt fullsatt. I år blir det derfor satt opp to konserter.

Kvinlogjentene har røtter tilbake til gruppa "Frikløver" som Hanne Gallatin og Lena Løsnsløkken, Cathrine Rafoss Agedal og Liv Torhild Kvinlog Sindland startet opp på slutten av 90-tallet. Gruppa hadde sitt utspring fra bedehusmiljøet på Kvinlog, og de var alle aktive i Kvinlog ungdomskor på denne tiden.

Senere har gruppa blitt forsterket med andre sangere med tilknytning til Kvinlog.

Første gang i 2007

Første gang Kvinlogjentene inviterte til julekonsert i Fjotland kyrkje var i 2007, og siden har det vært konserter annet hvert år.

Årets julekonsert

På årets julekonsert er Kvinlogjentene: Liv Torhild Kvinlog Sindland, Hanne Gallatin, Cathrine Rafoss Agedal, Tove Lindefjell Helle, Birgitte Kvinlaug, Elise Orre og Katrine Marie Edvardsen Moi. Sistnevnte er den eneste som ikke har bodd eller er gift med noen fra Kvinlog/Fjotland.

Bildet over: Fra kvinlogjentenes konsert i 2019 f.v.: Hanne Gallatin, Birgitte Kvinlaug, Tove Lindefjell Helle, Marianne Gallatin, Cathrine Rafoss Agedal, Elise Orre, Kathrine Marie Edvardsen Moi og Liv Torhild Kvinlog Sindland

Dyktige musikere og lydmann

Musikere på årets konsert er: Sven Eivind Stakkeland, piano, Lars Aksel Teistedal, gitar, Thomas Gallatin, trommer, og Thomas Engebretsen på bass. Eirik Stakkeland sørger som sedvanlig for god lyd på denne julekonserten.

Til misjonsprosjekt med lokal forankring

Overskuddet fra konserten går til et misjonsprosjekt med lokal forankring. I 2019 samlet de inn til organisasjonen Star of Hope som Ragnar Løsnsløkken

er leder for. Han er gift med Lena (Gallatin) Løsnsløkken fra Kvinlog. I 2017 var det Hanne Gallatins organisasjon Gospel Through Music (GTM) som fikk overskuddet.

To konserter

I år blir det to konserter: Kl 18 og 20 den 22. desember. Billetter blir lagt ut for salg via Facebook, men det blir også solgt billetter i døra.

Når den siste konserten toner ut denne onsdagskvelden, kan julefreden senke seg over bygd og by.